

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 51.

Tredie Session.

21de Møde.

Mandagen den 10de November.

(Forts.)

Finantsministeren: Naar der specielt er bleven fremhævet, at der ved nærværende Sag forelaae Spørgsmaal om 3 Hølesteretsassessorer, skal jeg for det første bemærke, at der i selve Lovudkastet kun foreligger Spørgsmaal om een, men at de tvende andre ere komne til ved Vædringsforslaget, som senere vil komme under Forhandling, og da skal jeg søge at bevise, at det er aldeles overflødig; men om der ogsaa var Spørgsmaal om disse 3 Mænd, og der desuden er henpeget paa den, som staaer opført i § 2 under Nr. 2, maa jeg gjøre opmærksom paa, at disse 4 Mænd alle ere meget gamle Embedsmænd, ere alle fra en Periode, hvoraf der nu kun ere faa Embedsmænd tilbage, ere Embedsmænd, som have gennemgaaet den forrige Krigs Trængsler, og man veed, hvad den medførte for Embedsstanden. Den ærede Rigsdagsmand har fundet, at den Uttring om Sagen — Afhandling, troer jeg, han kaldte den, — som af den under Nr. 1 opførte Embedsmænd findes fremlagt imellem Actstykkerne, skal bevise for meget. Det troer jeg paa ingen Maade, den gjør. Jeg vilde ønske, at dette Actstykke var mere bekendt, end det maaskee er blevet. Jeg troer, at man vil finde deri den bedste Forklaring for de Grunde, der have ledet Regjeringen ved hele denne Sag, og hvorfor, — at jeg, hvad enten det mishager den ærede Rigsdagsmand fra Bogense (Jesperen) eller ikke, skal gjen tage det —, Regjeringen har fundet en skjellig Grund til at gaae noget mindre strengt frem med Hensyn til ældre Gageforbud (Jesperen: Det er noget ganske andet.) Thi det forholder sig virkelig saa, at disse for største Delen, og

for en vis Periode kunde man gjerne sige alle, ere givne som Honorar eller Gratiale, eller hvad man nu vil kalde det, som der ikke var Tanke om skulde tilbagebetales. Naar man ikke finder saamange Embedsmænd i dette Tilfælde, som af den ærede Rigsdagsmand fra Svendborg (F. A. Hansen) blev anført, saa ligger det ganske naturligt deri, at man, for at have gennemlevet den Periode, som de nævnte 4 Embedsmænd have gennemlevet, og gennemlevet med Familie, skal være meget gammel Embedsmænd, meget ældre end den største Deel af de nærværende Embedsmænd ere, og jeg holder mig overbevist om, at man, ved at gennemgaae de ældre Finantsbøger, vil finde Spor af, at det selsamme Tryk, som har hvilet paa disse Mænd, har hvilet paa alle eller saagodt som den største Deel af Embedsstanden, og at man har henregnet disse Gageforbud til Lønninger.

Det Spørgsmaal er blevet rettet til mig, om ikke Noget af de Embedsmænd, som findes opførte under § 2, have ladet sig Noget falde til Last med Hensyn til Præscriptionen af Statens Fordringer, saa at man af den Grund burde undlade at stemme for den Nedsættelse af deres Gjæld, som her er Spørgsmaal om. Det er mig meget kjært efter bedste Overbeviisning at kunne besvare dette Spørgsmaal med et bestemt Nei; thi det er mig fuldkommen bevidst, at Ingen af disse Embedsmænd har været i en saadan Stilling, at det var muligt for dem at indflyde Noget paa denne Sag. Det gjælder endogsaa om den under Nr. 3 opførte Embedsmænd; men selv om det ikke var saa, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at der her — og det skal jeg desuden tillade mig at erindre om i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Marhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har anført — at der